

U S T A W A

z dnia2017 r.

**o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-privatnym oraz niektórych innych
ustaw¹⁾**

Art. 1. W ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-privatnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 696 i 1777 oraz z 2016 r. poz. 1920) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Partnerstwo publiczno-privatne polega na wspólnej realizacji przedsięwzięcia opartej na podziale zadań i ryzyk pomiędzy podmiotem publicznym i partnerem prywatnym.”;
- 2) w art. 2 w pkt 1:
 - a) dodaje się lit. aa w brzmieniu:

„aa) inne, niż określone w lit. a, państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej,”;
 - b) w lit. b dodaje się część wspólną w brzmieniu:

„– o ile nie działa w zwykłych warunkach rynkowych, jego celem nie jest wypracowanie zysku i nie ponosi strat wynikających z prowadzenia działalności,”;
 - c) w lit. c wyrazy „a i b” zastępuje się wyrazami „a-b”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i ustawę z dnia 29 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, ustawę z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi.

3) dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„**Art. 2a.** 1. Przed wszczęciem postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego, podmiot publiczny sporządza ocenę efektywności realizacji przedsięwzięcia w ramach partnerstwa publiczno-privatnego w porównaniu do efektywności jego realizacji w inny sposób, w szczególności wyłącznie ze środków publicznych.

2. Określając przedmiot oceny podmiot publiczny uwzględnia w szczególności zakładany podział zadań i ryzyk pomiędzy podmiot publiczny i partnera prywatnego, szacowane koszty w cyklu życia przedsięwzięcia i czas niezbędny do jego realizacji.

3. W przypadku inwestycji i zakupów inwestycyjnych, o których mowa w art. 16c ust. 1 niezbędne jest przeprowadzenie oceny, o której mowa w ust. 1.”;

4) uchyla się art. 3;

5) w art. 4:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Do wyboru partnera prywatnego i umowy o partnerstwie publiczno-privatnym stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2164, z późn. zm.²⁾), w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie.

2. Do wyboru partnera prywatnego i umowy o partnerstwie publiczno-privatnym można zastosować przepisy ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. poz. 1920), jeżeli umowa o partnerstwie publiczno-privatnym ma spełniać warunki określone w art. 3 tej ustawy, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku, gdy do wyboru partnera prywatnego zastosowano przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych, przepisy te pozostają właściwe w przypadku zawarcia umowy, która uzasadniałoby zastosowanie ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi.”;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 831, 996, 1020, 1250, 1265, 1579, 1920, 2260.

- 6) w art. 5:
- a) dotychczasowe brzmienie art. 5 otrzymuje brzmienie ust. 1,
 - b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W ogłoszeniu w Biuletynie Zamówień Publicznych albo w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej podmiot publiczny zamieszcza informację, że postępowanie ma na celu zawarcie umowy o partnerstwie publiczno-privatnym.”;
- 7) w art. 6:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kryterium oceny ofert nie może być wyłącznie wynagrodzenie partnera prywatnego albo spółki, o której mowa art. 14 ust. 1 albo 1a.”,
 - b) uchyla się ust. 2,
 - c) w ust. 3:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyraz „również”,
 - w pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podział dochodów pochodzących z przedsięwzięcia pomiędzy podmiotem publicznym i partnerem prywatnym, w tym dochodów w postaci udziału w zysku spółki, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a,”,
 - w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) podział zadań i ryzyk związanych z przedsięwzięciem pomiędzy podmiotem publicznym i partnerem prywatnym;

6) terminy i wysokość przewidywanych płatności lub innych świadczeń podmiotu publicznego, jeżeli są one planowane.”;
- 8) w art. 7:
- a) w ust. 2 wyrazy „partnerstwa publiczno-privatnego” zastępuje się wyrazem „przedsięwzięcia”,
 - b) w ust. 3 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „albo 1a”,
 - c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do odpowiedzialności za wykonanie umowy o partnerstwie publiczno-privatnym i wniesienia zabezpieczenia należytego wykonania

umowy przepisów art. 141, art. 150 i art. 151 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych, nie stosuje się.”,

9) dodaje się art. 7a i 7b w brzmieniu:

„**Art. 7a.** 1. Przepisy art. 647¹ i 649¹- 649⁵ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny dotyczące inwestora, stosuje się do spółki, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a.

2. Jeżeli egzekucja wynagrodzenia należnego podwykonawcy przeciwko spółce, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a, okaże się nieskuteczna, podwykonawca może prowadzić egzekucję z majątku partnera prywatnego.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli podwykonawcy została udzielona gwarancja zapłaty, o której mowa w art. 649¹ §1 Kodeksu cywilnego.

Art. 7b. 1. Za zgodą podmiotu publicznego, umowę o partnerstwie publiczno-privatnym może zawrzeć, zawiązana w celu realizacji przedsięwzięcia, jednoosobowa spółka partnera prywatnego albo spółka, której jedynymi wspólnikami są partnerzy prywatni. Z chwilą zawarcia umowy, do spółki stosuje się przepisy ustawy dotyczące partnera prywatnego, z wyjątkiem ust. 3 i art. 7a ust. 2.

2. Podmiot publiczny może wyrazić zgodę i określić jej warunki, w specyfikacji istotnych warunków zamówienia albo dokumentach koncesji, o czym informuje w ogłoszeniu o zamówieniu albo w ogłoszeniu o koncesji.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, partner prywatny, odpowiada za szkodę poniesioną przez podmiot publiczny powstałą wskutek nieudostępnienia tej spółce zasobów, które wykazał w ofercie, chyba że nie ponosi winy za nieudostępnienie tych zasobów.

4. Jeżeli partner prywatny, w toku postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego, polegał na zdolnościach technicznych lub zawodowych lub sytuacji finansowej lub ekonomicznej innych podmiotów, podmioty te odpowiadają za wykonanie umowy o partnerstwie publiczno-privatnym przez spółkę, o której mowa w ust. 1, na zasadach określonych w art. 22a ust. 5 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych albo art. 36 ust. 3 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi.”;

Komentarz [MP1]: Lepszym rozwiązaniem byłoby pozostawienie możliwości objęcia mniejszościowego pakietu udziałów przez podmiot który nie uczestniczył wcześniej w postępowaniu (także w formie uczestnika konsorcjum). Takie rozwiązania (sprzedawanie udziałów np. inwestorom finansowym) są powszechnie stosowane.

Komentarz [MP2]: Rozumiemy, iż zapis ten umożliwia przeniesienie projektu na spółkę celową partnera prywatnego w przypadku gdy brak było tej spółki celowej na etapie przetargu. Kwestie które są wciąż niejasne to: Czy właściciel tej spółki celowej będzie mógł ją sprzedać w trakcie realizacji umowy PPP? - powinien mieć tę możliwość Czy właściciel spółki celowej po jej sprzedaży dalej będzie ponosił solidarną odpowiedzialność wobec podmiotu publicznego? - nie powinien

10) w art. 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli składnik majątkowy podmiotu publicznego stanowił wkład niepieniężny do spółki, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a, jego przekazania w razie wykorzystania niezgodnie z przeznaczeniem dokonuje się na zasadach określonych w umowie spółki albo statucie spółki.”;

11) dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„**Art. 10a.** 1. Jeżeli realizacja przedsięwzięcia finansowana jest w całości lub w części przez osobę trzecią, w szczególności bank, instytucję kredytową lub instytucję finansową w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1988 i 1997), w przypadku zagrożenia prawidłowej realizacji przedsięwzięcia, podmiot publiczny może wyrazić zgodę na przeniesienie całości lub części praw i obowiązków partnera prywatnego na tę osobę trzecią.

2. Osoba trzecia może powierzyć realizację przedsięwzięcia innemu podmiotowi lub podmiotom.

3. Umowa o partnerstwie publiczno-privatnym określa szczegółowe warunki stosowania ust. 1 i 2.

4. Postanowienia umów zawartych z osobą trzecią przez podmiot publiczny, partnera prywatnego lub spółkę, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a, sprzeczne z umową o partnerstwie publiczno-privatnym są nieważne.

5. Zmiana umowy, o której mowa w ust. 1 i 2, nie może mieć na celu obejścia przepisów ustaw, o których mowa w art. 4.”;

12) w art. 11:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po zakończeniu czasu trwania umowy o partnerstwie publiczno-privatnym, partner prywatny lub spółka, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a, przekazuje podmiotowi publicznemu składnik majątkowy, który był wykorzystywany do realizacji przedsięwzięcia, chyba że umowa o partnerstwie publiczno-privatnym stanowi inaczej.”;

b) dodaje się ust. 1a:

„1a. Partner prywatny lub spółka, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a, przekazuje składnik majątkowy podmiotowi publicznemu w stanie nie pogorszonym, z uwzględnieniem jego zużycia wskutek prawidłowego

- używania, chyba że umowa o partnerstwie publiczno-privatnym stanowi inaczej. Przepisy art. 9 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”,
- c) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli podmiot publiczny postanowi o pozostawieniu składnika majątkowego w majątku spółki po zakończeniu czasu trwania umowy o partnerstwie publiczno-privatnym.”;
- d) w ust. 3 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „albo 1a”;
- 13) w art. 12 w ust. 1 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „albo 1a”;
- 14) uchyla się art. 13;
- 15) w art. 14:
- a) w ust. 1 uchyla się zdanie drugie,
- b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Umowa o partnerstwie publiczno-privatnym może przewidywać, że w celu jej wykonania partner prywatny nabędzie akcje albo udziały spółki z udziałem podmiotu publicznego, która spełnia warunki określone w art. 2 pkt 1 lit. b. Nabycie może nastąpić w drodze objęcia akcji albo udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym.”,
- c) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. W spółce, o której mowa w ust. 1 albo 1a, podmiot publiczny nie może być komplementariuszem.”,
- d) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. W przypadku, o którym mowa w art. 14 ust. 1a, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników (Dz. U. z 2016 r. poz. 981, 1174 i 2260).”,
- e) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Przepis art. 7b ust. 4 stosuje się do odpowiedzialności podmiotów trzecich za realizację przedsięwzięcia przez spółkę, o której mowa w ust. 1 albo 1a.”;
- 16) dodaje się art. 14a i art. 14b w brzmieniu:
- „**Art. 14a.** 1. Spółkę, o której mowa w art. 14 ust. 1, zawiązuje się na czas oznaczony, nie dłuższy niż czas trwania umowy o partnerstwie publiczno-privatnym przedłużony o rok.

2. Spółka, o której mowa w art. 14 ust. 1, może być przedłużona na czas nieoznaczony, jeżeli partner prywatny i inne osoby, które przystąpiły do spółki w celu realizacji przedsięwzięcia, nie należące do sektora finansów publicznych, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, zbyły akcje albo udziały na rzecz podmiotu publicznego albo zostały one umorzone.

Art. 14b. 1. W przypadku spółki, o której mowa w art. 14 ust. 1a, najpóźniej po upływie roku od dnia zakończenia czasu trwania umowy o partnerstwie publiczno-privatnym, partner prywatny i inne osoby, nie należące do sektora finansów publicznych, które przystąpiły do spółki w celu realizacji przedsięwzięcia, zbywają akcje albo udziały na rzecz podmiotu publicznego albo podlegają one umorzeniu. Przepisu art. 361 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz.U z 2016 r. poz. 615 z późn. zm.³) nie stosuje się.

2. Zbycie albo umorzenie, o którym mowa w ust. 1, może być nieodpłatne.

3. Statut albo umowa spółki stanowią, że w razie bezskutecznego upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, akcje albo udziały partnera prywatnego i osób trzecich, z wyjątkiem akcji albo udziałów należących do jednostek sektora finansów publicznych i spółek zależnych od podmiotu publicznego, podlegają umorzeniu bez wynagrodzenia w trybie określonym, odpowiednio, w art. 359 § 6 albo art. 199 § 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych.”;

17) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„**Art. 15.** Zgody wszystkich wspólników albo akcjonariuszy spółki wymaga:

- 1) zbycie lub obciążenie:
 - a) nieruchomości,
 - b) przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny;
- 2) zawiązanie innej spółki;
- 3) objęcie albo nabycie udziałów lub akcji innej spółki.”;

³ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r., poz. 996, 1202, 1579, 2255 i 2260.

18) w art. 16:

- a) w ust. 1 po wyrazie „spółce” dodaje się wyrazy „o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a.”,
- b) w ust. 2 wyraz „dwóch” zastępuje się wyrazem „trzech”;

19) po art. 16 dodaje się Rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Organ właściwy w sprawach partnerstwa publiczno-prywatnego

Art. 16a. 1. Organem właściwym w sprawach partnerstwa publiczno-prywatnego w zakresie uregulowanym w ustawie jest minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego.

2. Do zadań ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego należy w szczególności:

- 1) upowszechnianie i promowanie dobrych praktyk z zakresu partnerstwa publiczno-prywatnego, w szczególności będących projektami hybrydowymi, o których mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2016 r. poz. 217, 1579 i 1948);
- 2) przygotowywanie i upowszechnianie przykładowych wzorów umów o partnerstwie publiczno-prywatnym, wytycznych oraz innych dokumentów stosowanych przy planowaniu i realizacji partnerstwa publiczno-prywatnego;
- 3) prowadzenie bazy partnerstw publiczno-prywatnych;
- 4) dokonywanie analiz i ocen funkcjonowania partnerstwa publiczno-prywatnego, w tym stanu i perspektyw finansowego zaangażowania sektora prywatnego.

Art. 16b. 1. Podmiot publiczny, obowiązany jest przekazać ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego informacje dotyczące partnerstwa publiczno-prywatnego, w szczególności informacje dotyczące:

- 1) zawarcia umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, w tym informacje obejmujące:
 - a) nazwę projektu,

- b) tryb wyboru partnera prywatnego,
 - c) datę podpisania umowy i okres jej obowiązywania,
 - d) datę rozpoczęcia, zawieszenia i zakończenia realizacji przedsięwzięcia,
 - e) wartość inwestycji, z uwzględnieniem podatku od towarów i usług, rozumianej jako nakłady inwestycyjne, które mają być poniesione na realizację przedsięwzięcia,
 - f) wartości usług, z uwzględnieniem podatku od towarów i usług, które mają być świadczone w ramach przedsięwzięcia,
 - g) wartość umowy, z uwzględnieniem podatku od towarów i usług, rozumianą jako sumę przewidywanych wszystkich wydatków koniecznych do poniesienia przy realizacji przedsięwzięcia, z uwzględnieniem ust. 3.
- 2) zmiany umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, powodującej zmianę danych, o których mowa w ust. 1;
- 3) zawiązania i wpisu do rejestru przedsiębiorców spółki, o której mowa w art. 7d ust. 1 albo art. 14 ust. 1 albo 1a, a także jej rozwiązania.

2. Podmiot publiczny, informacje o których mowa w ust. 1, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego w terminie 14 dni od dnia zdarzenia, którego dotyczą te informacje.

3. W przypadku zmiany wartości umowy, która nie wynika ze zmiany zakresu świadczeń partnera prywatnego albo spółki, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a, informacje mogą być przekazywane zbiorczo nie później niż trzy miesiące po zakończeniu roku obrotowego.

4. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego sporządza i publikuje informacje w bazie projektów partnerstwa publiczno-prywatnego, udostępnianej na stronie internetowej prowadzonej przez urząd obsługujący tego ministra.

5. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego może, w każdym czasie, zwrócić się do podmiotu publicznego o informacje dotyczące wykonywania umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, a podmiot publiczny jest obowiązany niezwłocznie takich informacji udzielić. Jeżeli udzielenie informacji nie jest możliwe w terminie 14 dni od dnia otrzymania

żądania informacji, podmiot publiczny zawiadamia o tym ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, podając przyczynę zwłoki.

6. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego, na stronie internetowej, o której mowa w ust. 4, zamieszcza wzór informacji o partnerstwie publiczno-privatnym.

Art. 16c. 1. Realizacja inwestycji i zakupów inwestycyjnych, w tym objętych programami rozwoju, o których mowa w art. 15 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 383, z późn. zm.⁴⁾), w innej formule niż partnerstwo publiczno-privatne wymaga zgody ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, zwanej dalej „zgoda”, jeżeli planowana kwota wydatków z budżetu państwa na te inwestycje i zakupy inwestycyjne jest równa lub przekracza 300 000 000 zł, z wyjątkiem ust. 2.

2. Zgoda nie jest wymagana jeżeli inwestycja lub zakupy inwestycyjne będą współfinansowane ze środków przeznaczonych na finansowanie programów operacyjnych, o których mowa w ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 oraz w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 (Dz. U. z 2015 r. poz. 349, z późn. zm.⁵⁾) albo dotyczą obronności.

3. Podmiot publiczny nie może w celu uniknięcia stosowania ust. 1 dzielić inwestycji i zakupów inwestycyjnych.

4. Zgody, o której mowa w ust. 1, udziela się na wniosek podmiotu publicznego, zawierający uzasadnienie realizacji inwestycji lub zakupu inwestycyjnego w innej formule niż partnerstwo publiczno-privatne.

5. Podmiot publiczny składa wniosek o udzielenie zgody w dwóch egzemplarzach oraz załącza w postaci elektronicznej:

- 1) określenie planowanej inwestycji i zakupów inwestycyjnych;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1250, 1948 i 1954.

⁵⁾ Zmiany wymienionej zostały ogłoszone w Dz.U. z 2015 r., poz. 1888, z 2016 r. poz. 337 i 1579 oraz Dz. U. z 2017 r. poz. 5 i 60.

- 2) kopię oceny, o której mowa w art. 2a ust. 1;
- 3) opis głównych rozwiązań technicznych i technologicznych;
- 4) opis sposobu finansowania inwestycji obejmujący w szczególności przewidywaną wysokość środków z budżetu państwa przeznaczonych w poszczególnych okresach budżetowych na realizację przedsięwzięcia.

6. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego niezwłocznie przekazuje jeden egzemplarz wniosku wraz z załącznikami, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

7. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego może, wyznaczając odpowiedni termin, zwrócić się do podmiotu publicznego o poprawienie, wyjaśnienie lub uzupełnienie wniosku i jego załączników.

8. Od złożenia wniosku nie pobiera się opłat.

Art. 16d. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego:

- 1) udziela zgody, jeżeli:
 - a) realizacja przedsięwzięcia w innej formule niż partnerstwo publiczno-privatne jest korzystniejsza dla interesu publicznego,
 - b) minister właściwy do spraw finansów publicznych wyda negatywną opinię o realizacji przedsięwzięcia w formule partnerstwa publiczno-privatnego, uwzględniając wpływ planowanych wydatków z budżetu państwa na bezpieczeństwo finansów publicznych;
- 2) odmawia udzielenia zgody, jeżeli:
 - a) realizacja przedsięwzięcia w formule partnerstwa publiczno-privatnego jest korzystniejsza dla interesu publicznego od realizacji w innej formule,
 - b) minister właściwy do spraw finansów publicznych wyda pozytywną opinię o realizacji przedsięwzięcia w formule partnerstwa publiczno-privatnego uwzględniając wpływ planowanych wydatków z budżetu państwa na bezpieczeństwo finansów publicznych;
- 3) zwraca wniosek podmiotowi publicznemu, jeżeli:
 - a) wniosek lub załączona dokumentacja zawiera braki albo nie zawiera danych niezbędnych do wydania albo odmowy zgody,
 - b) minister właściwy do spraw finansów publicznych odmawia wydania opinii ponieważ zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że nie będzie

możliwości finansowania przedsięwzięcia ze środków budżetu państwa albo finansowania z tych środków w wysokości określonej we wniosku.

2. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego udziela zgody, odmawia udzielenia zgody albo zwraca wniosek w terminie 60 dni od dnia otrzymania wniosku.

3. Termin, o którym mowa w ust. 2, ulega zawieszeniu na czas nie dłuższy niż 30 dni, jeżeli wystąpi o to minister właściwy do spraw finansów publicznych. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego niezwłocznie zawiadamia podmiot publiczny o zawieszeniu terminu.

4. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego w terminie 7 dni od dnia podjęcia rozstrzygnięcia w przedmiocie zgody równocześnie:

- 1) przesyła wnioskodawcy zgodę albo odmowę udzielenia zgody albo zwraca mu wniosek;
- 2) przesyła ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych kopię zgody, odmowy udzielania zgody albo zawiadomienie o zwrocie wniosku.

5. Zgoda i odmowa zgody nie są decyzją administracyjną oraz nie stanowią jakiegokolwiek zabezpieczenia finansowania przedsięwzięcia z budżetu państwa.

6. Jeżeli minister do spraw rozwoju regionalnego odmówi zgody, podmiot publiczny może zwrócić się do Rady Ministrów o udzielenie zgody realizację inwestycji i zakupów inwestycyjnych, o których mowa w art. 16c, w formule innej niż partnerstwo publiczno-prywatne.

7. Wniosek do Rady Ministrów podmiot publiczny składa za pośrednictwem ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, który może wycofać odmowę udzielenia zgody i udzielić zgody, bez przekazywania wniosku Radzie Ministrów.

8. Zgoda Rady Ministrów na realizację przedsięwzięcia w innej formule niż partnerstwo publiczno-prywatne zastępuje zgodę ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, o której mowa w art. 16c ust. 1.

9. Podmiot publiczny może złożyć kolejny wniosek o udzielenie zgody w przypadku zmiany treści załączników wskazanych w art. 16c ust. 5 albo po

upływie 9 miesięcy od podjęcia przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego rozstrzygnięcia w sprawie poprzedniego wniosku.

10. Jeżeli minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego odmówi udzielenia zgody, przepisu art. 18 nie stosuje się.

Art. 16e. 1. Jeżeli zgoda nie jest wymagana, podmiot publiczny może zwrócić się do ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego o wydanie niewiążącej opinii o planowanym partnerstwie publiczno-privatnym.

2. Do wniosku o wydanie opinii, podmiot publiczny załącza dokumenty określone w art. 16c ust. 5.

3. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego zamieszcza ocenę zasadności realizacji przedsięwzięcia w ramach partnerstwa publiczno-privatnego.

4. Do czasu wszczęcia postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego lub odstąpienia od realizacji przedsięwzięcia w formule partnerstwa publiczno-privatnego, opinia nie podlega ujawnieniu. O wszczęciu postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego albo odstąpieniu od realizacji przedsięwzięcia w ramach partnerstwa publiczno-privatnego podmiot publiczny niezwłocznie informuje ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego.

5. Treść opinii nie może być podstawą roszczeń wobec Skarbu Państwa i innych osób uczestniczących w jej wydaniu.

6. Od złożenia wniosku nie pobiera się opłat.

Art. 16f. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego nie ujawnia informacji pozyskanych w związku z wydaniem zgody albo opinii, o których mowa w art. 16c ust. 1 i art. 16e ust. 1, jeżeli groziłoby to ujawnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych tajemnic podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów.”;

20) w art. 18 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Podmiot publiczny może unieważnić postępowanie w sprawie wyboru partnera prywatnego, jeżeli minister właściwy do spraw finansów publicznych odmówi udzielenia zgody, o której mowa w ust. 1.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1440, z późn. zm.⁶) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:

„13a) obszar zabudowy śródmiejskiej - obszar funkcjonalnego śródmieścia, który stanowi faktyczne lub przewidziane w planie miejscowym centrum miasta lub dzielnicy w mieście o liczbie ludności powyżej 200 000 mieszkańców;”;

2) w art. 13 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych:

a) w strefie płatnego parkowania,

b) w strefie płatnego parkowania na obszarze zabudowy śródmiejskiej;”;

3) w art. 13b:

a) w ust. 1 i ust. 4-7 wyrazy „art. 13 ust. 1 pkt 1” zastępuje się wyrazami „art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. a”,

b) w ust. 1 po wyrazie „miejscu” dodaje się wyrazy „oznaczonym znakami poziomymi”;

4) dodaje się art. 13ca w brzmieniu:

„Art. 13ca 1. Opłata, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit b, może być pobierana za postój pojazdów samochodowych, w wyznaczonym miejscu oznaczonym znakami poziomymi, w określone dni, w określonych godzinach lub całodobowo.

2. Rada gminy (rada miasta) na wniosek wójta (burmistrza, prezydenta miasta), zaopiniowany przez organy zarządzające drogami i ruchem na drogach, może ustalić strefę płatnego parkowania na obszarze zabudowy śródmiejskiej.

3. Stawki opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. b ustala:

1) rada gminy (rada miasta),

2) zarządzający parkingiem, za zgodą rady gminy

- w wysokości nie wyższej niż trzykrotność opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 lit. a.

Komentarz [MP3]: Próg 200 tys. mieszkańców dla miast na dzień dzisiejszy nie obejmuje wszystkich miast wojewódzkich. Olsztyn czy Opole jako znaczące ośrodki regionalne mają poniżej 200 tys. mieszkańców.

Ze względu na pozostawioną dowolność w kształtowaniu cen w strefie płatnego parkowania wnosimy o zmniejszenie progu do 100 tys. mieszkańców.

⁶ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1920, 1948 i 2255 oraz Dz. U. z 2017 r. poz. 191.

4. Rada gminy może ustalić opłaty dla więcej niż jednego parkingu, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. b.
 5. Stawki opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. b, mogą być różnicowane w zależności od zlokalizowania parkingu.
 6. Opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. b, pobiera zarządzający parkingiem, a w przypadku jego braku - zarządca drogi.”;
- 5) w art. 13f ust. 1 wyrazy „art. 13 ust. 1 pkt 1” zastępuje się wyrazami „art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. a.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716, 1579 i 1923) w art. 2 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

- „4) grunty zajęte pod pasy drogowe dróg publicznych w rozumieniu przepisów o drogach publicznych oraz zlokalizowane w nich budowle - z wyjątkiem związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej innej niż utrzymanie i eksploatacja tych dróg.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 2032 i 2048 i z 2017 r. poz. 60):

1) w art. 14:

- a) w ust. 1c wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1c. Za datę powstania przychodu, o którym mowa w ust. 1, uważa się, z zastrzeżeniem ust. 1e, 1h–1j i 1n–1r, dzień wydania rzeczy, zbycia prawa majątkowego lub wykonania usługi, albo częściowego wykonania usługi, nie później niż dzień.”.
- b) dodaje się ust. 1r w brzmieniu:

„1r. W przypadku świadczenia usług budowy lub remontu obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 2 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o partnerstwie publiczno-prawnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 696 i 1777, z 2016r. poz. 1920) za datę powstania przychodu z tego tytułu uznaje się dzień otrzymania całości lub części wynagrodzenia za budowę lub remont obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 2 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o partnerstwie publiczno-prywatnym, w tym w ramach opłaty z tytułu zapewnienia dostępności przedmiotu partnerstwa publiczno-prywatnego.”;

- 2) w art. 22 w ust. 7f kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się ust. 7g w brzmieniu:

„7f. Koszty uzyskania przychodów bezpośrednio związane z przychodem, o którym mowa w art. 14 ust 1r, stanowią koszty uzyskania przychodów proporcjonalnie do czasu, w którym partner prywatny jest zobowiązany do zapewnienia dostępności obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 2 pkt 4 lit. a ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. 2016 r. poz. 1888, z późn. zm.⁷⁾):

- 1) w art. 12:

- a) w ust. 3a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„3a. Za datę powstania przychodu, o którym mowa w ust. 3, uważa się, z zastrzeżeniem ust. 3c-3g oraz 3j-3n, dzień wydania rzeczy, zbycia prawa majątkowego lub wykonania usługi, albo częściowego wykonania usługi, nie później niż dzień”.

- b) w ust. 3m kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się ust. 3n w brzmieniu:

„3n. W przypadku świadczenia usług budowy lub remontu obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 2 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prawnym (Dz. U. z 2015r. poz. 696 i 1777, z 2016 r. poz...), za datę powstania przychodu z tego tytułu, uznaje się dzień otrzymania całości lub części wynagrodzenia za budowę lub remont obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 2 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym, w tym w ramach opłaty z tytułu zapewnienia dostępności przedmiotu partnerstwa publiczno-prywatnego.”,

- c) w ust. 4 w pkt 18 i 19 po wyrazach „art. 14 ust. 1” dodaje się wyrazy „albo 1a”;

- 2) w art. 15:

- a) w ust. 1r po wyrazach „art. 14 ust. 1” dodaje się wyrazy „albo 1a”,

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1926, 1933 i 1948, z 2017 r. poz. 60.

- b) w ust. 41 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się ust. 41 w brzmieniu:
„41. Koszty uzyskania przychodów bezpośrednio związane z przychodem, o którym mowa w art. 12 ust 3n, stanowią koszty uzyskania przychodów proporcjonalnie do czasu, w którym partner prywatny jest zobowiązany do zapewnienia dostępności obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 2 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-privatnym.”;
- 3) w art. 17:
- a) w ust. 1 w pkt 42 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „albo 1a”.
- b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. Zwolnieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 42, nie podlegają środki stanowiące zwrot wydatków poniesionych na realizację zadania publicznego lub przedsięwzięcia będącego przedmiotem umowy o partnerstwie publiczno-privatnym przez partnera prywatnego lub za jego pośrednictwem oraz środki przeznaczone na nabycie udziałów (akcji) w spółce, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a ustawy o partnerstwie publiczno-privatnym.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 641, z późn. zm.⁸⁾) w art. 1a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do wyboru spółki stosuje się ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. poz. 1920) albo przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych albo przepisy ustawy o partnerstwie publiczno-privatnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 696 i 1777 oraz z 2016 r. poz. 1920).”.

Art. 7. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2016 r. poz. 250, z późn. zm.⁹⁾):

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r., 901, z 2016 r. poz. 615, 770, 1020, 1250, 1920, 1948 i 2260.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1020, 1250 i 1920.

1) w art. 6c ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W przypadku gdy rada gminy w drodze uchwały, o której mowa w ust. 2, postanowi o odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany zorganizować postępowanie w trybie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych albo ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, którego przedmiotem jest odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli tych nieruchomości albo na odbieranie i zagospodarowanie takich odpadów.”;

2) w art. 6d:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany udzielić zamówienia publicznego albo zawrzeć umowę koncesji na:

1) odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, o których mowa w art. 6c, albo

2) na odbieranie i zagospodarowanie odpadów, wskazanych w pkt 1.”,

b) w ust. 3 po wyrazie „publicznego” dodaje się „albo w sprawie zawarcia umowy koncesji”,

c) w ust. 4:

- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„4. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta w przypadku sporządzania specyfikacji istotnych warunków zamówienia albo dokumentów koncesji określa w szczególności: ”,

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) instalacje, w szczególności regionalne instalacje do przetwarzania odpadów komunalnych, do których podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, jest obowiązany przekazać odebrane odpady – w przypadku przetargu albo postępowania w sprawie zawarcie umowy koncesji na odbieranie odpadów od właścicieli nieruchomości lub zobowiązuje do wskazania takich instalacji w ofercie – w przypadku przetargu albo postępowania w sprawie zawarcie umowy koncesji na odbieranie i zagospodarowywanie tych

odpadów; w przypadku niewielkich ilości odebranych odpadów selektywnie zbieranych niepodlegających przekazaniu do regionalnej instalacji do przetwarzania odpadów komunalnych możliwe jest wskazanie podmiotu zbierającego te odpady;”;

- 3) w ust. 6f w ust. 1a po wyrazie „publicznego” dodaje się wyrazy „albo umowa koncesji.

Art. 8. W ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 573, 960, 2003) w art. 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Mienie pozostałe po likwidacji samorządowego zakładu budżetowego może być także wniesione do spółki, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym.”.

Art. 9. ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2016 r. poz. 2147 i 2260) w art. 37 ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Umowy użytkowania, najmu lub dzierżawy zawiera się w drodze bezprzetargowej:

- 1) na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony, jeżeli:
 - a) użytkownikiem, najemcą lub dzierżawcą nieruchomości jest organizacja pożytku publicznego,
 - b) użytkownikiem nieruchomości jest stowarzyszenie ogrodowe w rozumieniu ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 40 oraz z 2015 r. poz. 528);
- 2) na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata, ale nie przekraczający czasu trwania umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, jeżeli użytkownikiem, najemcą lub dzierżawcą nieruchomości jest partner prywatny lub spółka której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 696 i 1777 oraz z 2016 r. poz. 1920).”.

Art. 10. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 543, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 23a po ust. 10 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 11 w brzmieniu:

„11) partnerstwa publiczno-prywatnego”.

Art. 11. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2164, z późn. zm.¹¹⁾):

1) w art. 11 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzory ogłoszeń zamieszczanych w Biuletynie Zamówień Publicznych, mając na względzie rodzaje ogłoszeń, wartość zamówienia albo konkursu oraz okoliczność, czy postępowanie ma na celu zawarcie umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym.”;

2) w art. 93:

a) w ust. 1a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1a. Zamawiający może unieważnić postępowanie o udzielenie zamówienia, jeżeli środki, które zamawiający zamierzał przeznaczyć na sfinansowanie całości lub części zamówienia, nie zostały mu przyznane, a możliwość unieważnienia postępowania na tej podstawie została przewidziana w:”;

b) uchyla się ust. 1b.

Art. 12. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930, z późn. zm.¹²⁾) w art. 25:

1) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Organy gmin i powiatów mogą zlecać prowadzenie i rozwój infrastruktury ośrodków wsparcia, mieszkań chronionych i domów pomocy społecznej o zasięgu, odpowiednio, gminnym albo ponadgminnym, partnerowi prywatnemu w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 749, 1020, 1250, 1579, 1923, 1948, 1954, 1961, 2003 i 2260.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 831, 996, 1020, 1250, 1265, 1579, 1920 i 2260.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1583, 1948 i 2174, z 2017 r. poz. 38 i 60.

partnerstwie publiczno-privatnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 696 i 1777, z 2016 r. poz. 1920), albo spółce, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a tej ustawy.”;

2) ust. 5 otrzymuje brzmienie.

„5. Do zlecenia zadań, o których mowa w:

- 1) ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;
- 2) ust. 1a, stosuje się ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-privatnym.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168, z późn. zm.¹³⁾) dodaje się art. 18d w brzmieniu:

„Art. 18d. Jeżeli przepisy odrębne przewidują możliwość stosowania przepisów o zamówieniach publicznych zamiast przepisów o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi i postępowanie zostało wszczęte w trybie przepisów o zamówieniach publicznych, do oceny zachowań związanych z przygotowaniem i zawarciem umowy, i poprzedzającym je postępowaniem, stosuje się przepisy ustawy dotyczące naruszeń przepisów o zamówieniach publicznych”.

Art. 14. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842, z późn. zm.¹⁴⁾) w art. 103 w ust. 5 po wyrazach „stołówek studenckich, ” dodaje się wyrazy „wynagrodzenie dla partnera prywatnego, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-privatnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 696 i 1777 oraz z 2016 r. poz. 1920).”.

Art. 15. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.¹⁵⁾):

1) dodaje się art. 221a w brzmieniu:

„**Art. 221a.** 1. Z budżetu jednostki samorządu terytorialnego mogą być udzielane dotacje celowe na dofinansowanie kosztów inwestycji związanych z

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1020, 1250, 1920 i 2260.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1933, 2169 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 1984 i 2260 oraz z 2017r. poz. 60 i 191.

wykonywaniem zadań publicznych jednostki w ramach umów o partnerstwie publiczno– prywatnym, z uwzględnieniem przepisów o partnerstwie publiczno-prywatnym.

2. Udzielenie dotacji następuje na podstawie umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym z uwzględnieniem przepisów o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

3. Do umowy, o której mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepis art. 221 ust. 3 i 4.”;

2) uchyla się art. 135 ust. 2-4.

Art. 16. W ustawie z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1920) w art. 18 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzory ogłoszeń zamieszczanych w Biuletynie Zamówień Publicznych, mając na względzie zakres wymaganych ustawą informacji, które musi zawierać treść ogłoszenia, wartość umowy koncesji oraz okoliczność, czy postępowanie ma na celu zawarcie umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym.”.

Art. 17. 1. Do postępowań w sprawie wyboru partnera prywatnego i postępowań w sprawie udzielenia zamówienia publicznego wszczętych przed wejściem w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z wyjątkiem ust. 2.

2. Do postępowań w sprawie wyboru partnera prywatnego wszczętych przed wejściem w życie niniejszej ustawy stosuje się art. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Przepis art. 12 stosuje się do oceny zachowań związanych z przygotowaniem i zawarciem umowy koncesji, i poprzedzającym je postępowaniem, które zostało wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 18. Przepis art. 37a ust. 4a ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się także do partnera prywatnego wybranego na podstawie przepisów dotychczasowych lub spółki, o której mowa w art. 14 ustawy zmienianej w art. 1, zawiązanej przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 3-5, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.